

Arrest

nr. 274 120 van 16 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Asmara in Geza Banda. U woonde hier de hele tijd dat u in Eritrea verbleef. U bent een katholiek christene van geloof. In 1995 studeerde u af en deed u de derde ronde van militaire training in het militaire trainingskamp van Sawa. Daarna werd u overgeplaatst naar de grens, in de buurt van Ashera, waar u twee en half jaar verbleef. Na 2,5 jaar was de situatie ok en werd u gedemobiliseerd van het leger in 1997. Als job was u een volleybal instructeur bij de International Federation for Sports. In 1997 werd u als volleybaler gekocht door de Adulis club. Na het volgen van een aantal cursussen van de internationale volleybalfederatie in onder andere Eritrea, India, Hongarije, en veel internationale uitnodigingen naar onder andere Soedan, kwam u aan uw leidinggevende positie.

Uw job bestond er in om op basis van wat u leerde in die opleidingen, de coaches in Eritrea te trainen. Dankzij uw positie kwam u op veel plaatsen in de wereld, zoals ook nog Zwitserland, Italië, Egypte, Congo, etc. U werd niet als volleybalcoach tewerkgesteld, maar het vormde een onderdeel van de nationale dienst die u vervulde, want sinds de invasie in 1998 was u eigenlijk terug gemobiliseerd. Sindsdien moest u ook terug rapporteren bij uw eenheid, en u bent niet meer gedemobiliseerd geweest. De laatste keer dat u in het buitenland was, was tijdens de vredesovereenkomst tussen Eritrea en Ethiopië, die plaatsvond in juli 2018. Op dat moment van de deal bevond u zich in Rijsel, Frankrijk, voor de Volleybal National League. U keerde terug naar Eritrea. Uw eenheid wilde u komen halen om verder uw militaire dienst te doen, ze deden steeds moeilijker over het feit dat u aan de slag was als volleybalinstructeur. U moest zich elke maand melden bij uw eenheid in Dekemhare om uw pass permit te hernieuwen. Op 23, 24 of 25 september kwamen leden van uw eenheid naar uw huis in Asmara en drongen daar binnen, u was niet thuis op dat moment maar u was voor uw werk in Tesseney. Uw familie contacteerde u en zei dat u niet moest terugkomen, dat uw eenheid alles vernield had. Op dat moment besloot u te vertrekken en op 23 of 25 september 2018 hebt u Eritrea verlaten. U ging te voet door de velden richting Soedan, en na een tijdje kon u in een auto stappen die u afzette in Kassala, Soedan. In Soedan reisde u met het vliegtuig en uw visum voor Italië, verder naar Europa. Op 10 juli 2017 kwam u aan in België en op 15 juli 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort en de betrokken visas, een kopie van een vluchtdocument, en volleybal documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient verder te worden vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, niet betwist kan worden. Het dient echter benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt, dat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten.

Gedurende het gehele persoonlijk onderhoud kon u niet op geloofwaardige wijze overtuigen dat u op illegale wijze Eritrea verliet, daar u toch op het moment van uw vertrek over een geldig visum naar Italië en een geldig paspoort bezat. Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal (CGVS) bezit, blijkt dat u een geldig Eritrees paspoort bezit (K0317718, op naam van H.Y.H., geldig van 13/09/2017 tot 12/09/2022), u legt ook zelf een kopie van dit paspoort neer. Hoewel u erkent dat u altijd een paspoort hebt gehad, kan u de originele versie van dit document echter niet voorleggen. In uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken op 29 augustus 2019 beschreef u dat u uw paspoort verloren bent in Nederland, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u uw paspoort verloren ben in Calais, Frankrijk. Gevraagd naar waarom u verschillende verklaringen aflegde, zei u dat u in het vorige interview zei dat u asiel zocht in Nederland maar dat uw paspoort in Calais is verloren gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). In de vragenlijst van DVZ staat er wel duidelijk geschreven dat u uw paspoort bent verloren geraakt in Nederland, dus het is zeer merkwaardig dat uw verklaringen nu anders zijn. Bovendien hebt u ook geen aangifte gedaan voor het verlies van uw paspoort, of dat nu in Nederland of in Frankrijk gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Dit is van belang, omdat u uw paspoort niet neerlegde voor het CGVS en de kopies die u neerlegde bevatten niet de pagina's die normaal de Eritrese exitvisa zouden weergeven, noch de pagina's met daarop de inreisstempels.

U bent hier van op de hoogte, omdat u al enkele exitvisa hebt gekregen en u kan ook vertellen hoe deze er uit zien (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Aangezien u beweert om voor uw laatste reis geen exitvisum te hebben kunnen bemachtigen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19) en dat u bijgevolg ook op illegale wijze het land zou hebben verlaten, is het wel van belang dat u effectief kan aantonen dat u geen exitvisum kreeg. In dit geval zijn dus de pagina's die u net niet kopieerde van uw paspoort van groot belang, en uw verklaring dat u vergat om deze te kopiëren is in dit geval zeker geen afdoende verklaring (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Het feit dat u vergeetachtig was, verschoont u niet om alle mogelijke bewijzen voor te leggen, en aangezien u toch al de rest van uw paspoort kopieerde – inclusief de visa van de verschillende landen die u al hebt afgeleverd gekregen -, is het zeer merkwaardig dat u dan toch nog 'vergat' om alsnog de resterende pagina's te kopiëren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Op deze manier laat u het na om het CGVS een zicht te bieden op uw concrete situatie en op de manier waarop u uw land van herkomst hebt verlaten. Immers, u getuigde zelf al van de vele reizen die u maakte in uw leven in uw functie als lid van de nationale volleybalfederatie, voor conferenties en opleidingen. Deze reizen maakte u steeds met toestemming en steun van de Eritrese overheid (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10 e.v.). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS slaagde u er niet in om aan te tonen dat u deze toestemming niet andermaal gekregen had toen u in september 2018 naar Nederland reisde, waardoor u ook niet kan aantonen dat u een gegronde vrees tot vervolging geniet bij terugkeer naar Eritrea.

Ten eerste zit er in het administratief dossier een kopie van het visumdossier van Italië met daarin de uitdrukkelijke vraag van het Eritrese Ministerie van Buitenlandse zaken om u een visum te verlenen om aanwezig te zijn op de 2018 FIVB Men's Volleyball World Championship Finals in Turijn in september 2018. Dit document in uw visumdossier dateert van 22 augustus 2018, ongeveer een maand voor uw beweerde vertrek uit Eritrea. Hieruit blijkt dat u een maand voor uw vertrek dus nog zeker de toestemming en de steun hebt van uw land van herkomst om naar Europa te reizen in september 2018. Daarenboven had u net voordien ook nog een visum gekregen voor Italië van 03/07/2018 tot 27/07/2018 omdat u de wedstrijden van de National League ging bijwonen in Rijssel, wat u ook effectief deed (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13), dit tornooi viel gelijktijdig met de Peace Deal waar u naar verwees tussen Ethiopië en Eritrea. Het feit dat u op 3 maanden tijd toch twee keer de toestemming had om het land te verlaten, plaatst grote vraagtekens bij uw beweerde plannen die de militaire instanties met u hadden, en uw beweerde nood om op illegale wijze het land te verlaten. U beweerde immers dat de conversatie tussen uw unit en de volleybalfederatie al even bezig was, en dat uiteindelijk de sportfederatie verloren had en u naar het leger moest gaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Echter, de toestemming om een visum te bemachtigen werd niet gegeven door de sportfederatie maar door het ministerie van Buitenlandse zaken, u had dus wel de steun van de overheid. Wat betreft het feit dat u zo vaak op legale wijze Eritrea hebt kunnen verlaten, blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat aan het verkrijgen van een paspoort, en een exitvisum, strikte voorwaarden verbonden zijn, en dat enkel personen in een bevoorrechte positie het recht kunnen verkrijgen om het land te verlaten. Uw beweerde haat ten opzichte van het regime die u verkondigt, staat haaks op de zeer uitzonderlijke gunsten die u van hetzelfde regime hebt verkregen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Geconfronteerd met het feit dat u duidelijk tot de bevoorrechten behoorde, en dat u veelvuldig het land kon verlaten, terwijl u deze haat koesterde, verklaarde u dat uw overheid u nooit geholpen had en dat de buitenlandse organisaties u enkel hielpen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U hebt verder ook niet kunnen verklaren waarom u net nu niet meer de hulp of steun van de sportfederatie zou hebben gekregen in uw weigering om terug te keren naar uw eenheid, immers bent u al die jaren niet verplicht geweest om actief deel te nemen aan de activiteiten van uw eenheid, en u zou dan opeens terug uw eenheid moeten vervoegen, op een moment dat u van de overheid wel de toestemming hebt om het land te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Deze toestemming, op basis van de brief van het ministerie van Buitenlandse Zaken, is van belang, omdat uit informatie blijkt dat het niet aannemelijk is dat iemand toestemming krijgt om het land te verlaten als die persoon nog niet zou zijn vrijgesteld van de dienstplicht.

Wat betreft uw verklaringen dat u te voet naar Soedan ging, en via die weg op illegale wijze het land verliet, slaagde u er niet in deze verklaringen geloofwaardig te maken. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dat u twee dagen en half onderweg was vanaf Tesseney tot u de Soedanese grens bereikte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16 en p. 19) en in Kassala aankwam. Echter, tijdens uw verklaringen op DVZ hebt u verteld dat u vanuit Asmara ongeveer 6 dagen onderweg was te voet en met de auto naar Soedan. Gevraagd naar dit verschil, kan u enkel zeggen dat u vanuit Tesseney vertrok, omdat uw unit u anders zou arresteren. Aangezien alle objectieve aanwijzingen op een legaal vertrek uit Eritrea wijzen, is het wel van belang dat u consistent bent in uw verklaringen over de wijze waarop u het land verlaten hebt.

Gevraagd om uw persoonlijke belevingen te beschrijven van hoe u wandelde, u was immers twee dagen en half onderweg, slaagde u er niet in om dit op doorleefde en gedetailleerde wijze te doen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16-17). U werd tot driemaal aangespoord om hier meer te vertellen, maar u blijft bij algemene verklaringen over wat er in de omgeving van Tesseney terug te vinden is (zie notities persoonlijk onderhoud p. 17). Het kan inderdaad zijn dat u in de nacht wandelde, en daarom minder indrukken hebt, maar alsnog wandelde u een hele tijd, en moet u toch op een persoonlijke manier hierover kunnen vertellen. U was immers op dat moment op de vlucht uit uw land, en tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt u ook wel in staat om andere ervaringen coherent en gedetailleerd weer te geven. Er kon dus wel van u verwacht worden dat u ook de verklaringen over uw tocht naar Soedan op die manier weergaf.

Hetzelfde geldt voor uw beweerde redenen waarom u op net op dat moment in september 2018 het land zou hebben verlaten. Naar uw eigen verklaringen hing het al even in de lucht dat u zou moeten terugkeren naar uw unit in Dekemhare/Tsorona, en u was op de hoogte van het feit dat dit besproken was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U had zelfs in 2013 en 2014 al problemen met uw unit, ze straffen u omdat u gevraagd had om een salaris in 2014 en in 2013 hebben ze u voor drie maanden opgesloten in de gevangenis van Ala (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Dus enerzijds was u op de hoogte van het feit dat uw eenheid probeerde om u bij hen te krijgen, iets wat u niet wilde, en had u ook al de ervaringen van in 2013 en 2014. Maar anderzijds hebt u veel kansen om bescherming te verkrijgen niet benut, zo ging u in september 2016 voor een langdurige opleiding naar Hongarije en oktober 2017 had u ook nog een visum voor Italië. In de jaren voor uw effectieve vertrek uit Eritrea had u ondanks de gebeurtenissen van 2013 en 2014 nooit de kans genomen om internationale bescherming aan te vragen. Dit ondermijnt uw beweerde vrees voor vervolging vanwege de Eritrese overheid en onderstreept de bevoorrechte positie die u bekleedde in uw land van herkomst. Gevraagd naar waarom u niet in juli 2018, toen u in Frankrijk verbleef, al een verzoek tot internationale bescherming deed, verklaarde u dat er geen specifieke tijd is om iets te doen in Eritrea en dat niemand zich kan verstoppen voor de militaire macht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Dat is echter geen verklaring waarom u dan geen asielaanvraag deed in juli 2018 als u toch weet dat u op ieder moment zou kunnen moeten terugkeren naar uw eenheid, wat dan ook een tweetal maanden later zou gebeurd zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Gevraagd waarom u dat niet deed, in het licht van uw eerdere verklaringen, zegt u enkel dat u mensen wilde helpen en dat u veel negeerde voor de goede zaak. De druk werd echter zo groot op het laatst en dat u niet kon wachten om opnieuw gestraft te worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Van iemand die zelf verklaarde te weten dat hij ooit zou moeten terugkeren naar de militaire dienst en dat u als getuige kan optreden van wat er gebeurde in Ala (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20) kan wel verwacht worden dat die een eerdere kans voor internationale bescherming ook gegrepen zou hebben. Immers, dat u nu beweert dat u mensen vermoord zag worden in Ala en dat u daardoor vervolging vreest bij terugkeer naar Eritrea, zou net een aanleiding moeten zijn om al eerder bescherming te hebben gevraagd. Tijdens uw verklaringen over uw vlucht gaf u zelf nog aan dat u aan het sparen was om het land te verlaten, omdat u wist dat u op een dag zou moeten vertrekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het feit dat u er in slaagde om 2000 dollar en 500 euro te sparen, ondanks het feit dat u nooit betaald zou hebben gekregen in uw functie, toont nog meer aan dat u niet halsoverkop uw land verliet en heeft ook een negatieve weerslag over uw andere verklaringen met betrekking tot uw illegale vlucht.

De verklaringen met betrekking tot uw beweerde illegale vlucht uit Eritrea, en uw tocht via Soedan zijn al des te meer ongeloofwaardig ten gevolge van uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw aanmeldgehoor Dublin voor de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, informatie die het CGVS na het persoonlijk onderhoud heeft ontvangen. Op 6 november 2018 werd u door de Nederlandse instanties geïnterviewd en u verklaarde dat u op 23 september 2018 naar Nederland reisde, en dat: "Ik kwam aan op 25 september 2018. Het was een directe vlucht van mijn land naar Amsterdam." (rapport aanmeldgehoor Dublin p. 5). In deze verklaringen kon u dus gewoon van de luchthaven in Asmara vertrekken met uw visum dat u al verkregen had, en dit is volledig tegenstrijdig met uw beweringen dat u vanuit Soedan bent moeten vertrekken. In dit interview meldde u ook dat u problemen kreeg in Asmara vanwege uw visum en dat u daarom de reis gebruikte die al gepland was, en meteen uw ticket boekte (rapport aanmeldgehoor Dublin p. 7). Deze verklaringen verschillen dus met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, de beweerde problemen met uw eenheid in Dekemhare, en het feit dat u niet de tijd had om dat exitvisum te gaan halen en dus via Soedan moest vluchten. Op deze manier biedt u het CGVS geen zicht op de ware toedracht voor uw vertrek uit Eritrea.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten.

Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing. De termijn waarbinnen iemand naar het buitenland moet reizen wordt vastgelegd, maar men kan op elk willekeurig moment terugkeren.

Tot slot geeft u het CGVS geen zicht op uw toenmalige verhouding noch op uw huidige verhouding met het Eritrees regime. Hierdoor maakt u het de Commissaris-generaal onmogelijk om te beoordelen of u nu wel in de negatieve aandacht zou staan van de Eritrese autoriteiten of door hen vervolgd zou worden. Het is de verantwoordelijkheid van een verzoeker tot internationale bescherming om zijn volledige medewerking te verlenen tijdens de volledige procedure, dit houdt onder meer in het geven van alle nodige informatie op eerlijke wijze die de asielinstanties nodig hebben om een volledig beeld te krijgen van uw reële situatie in het land. U liet duidelijk na dit te doen. Gezien de informatie dat ook in Europa medewerkers van het Eritrese regime aanwezig zijn en activiteiten hebben voor het Eritrese regime, volstaat het niet om aan te tonen dat u Eritreeër bent maar is het ook van belang, zeker voor mensen die in Eritrea een bevoorrechte positie hadden, zoals u, dat u eerlijk bent over uw reële situatie in Eritrea en uw manier van reizen en uw verhouding tot het regime.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, kan worden vastgesteld dat zij niets aan bovenstaande beslissing veranderen. De kopie van uw paspoort waarbij de pagina's van de exitvisa ontbreken werd al besproken in de beslissing. Verder legde u ook nog een foto neer van Emirates record locator, met daarop een reservatie voor een vlucht van Khartoem naar Amsterdam en een retour naar Khartoem. Op basis van dit document kan het CGVS niet afleiden dat u werkelijk deze vlucht nam, en daar u ook niet een kopie neerlegt van de pagina's in uw paspoort met de inreis- en uitreisstempels kan er ook niet met zekerheid vastgesteld worden op welke luchthaven u aankwam in Europa. In uw visumdossier voor Italië zat er immers de vluchtinformatie voor een vlucht van Asmara naar Italië. Bovendien hebt u pas op 30 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming ingediend in Nederland, waardoor er ook niet op die manier kan worden bewezen dat u wel degelijk op 30 september 2018 met de vlucht aankwam in Nederland. De documenten die u neerlegde met betrekking tot uw professionele carrière in de volleybalwereld, hebben geen invloed op bovenstaande beslissing en bevestigen enkel uw bevoorrechte positie en het feit dat u zo veel hebt kunnen reizen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 februari 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. Verzoeker haalt in het verzoekschrift als enig middel het volgende aan:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

[...]

II.1.4. Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de vrees en de problemen van verzoekende partij en haalt eerstens vermeende tegenstellingen aan tussen haar verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS- quod certe non:

[...]

Verzoekend partij blijft bij haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS. Immers op de DVZ kreeg zij amper de tijd en de kans om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken en er werd haar meegedeeld dat zij de tijd zou krijgen om alles uitgebreid te vertellen voor het CGVS. Alles moest snel gebeuren. Door deze werkwijze van verwerende partij, zijn er klaarblijkelijk misverstanden ontstaan en heeft verwerende partij verzoekende partij verkeerd begrepen. Zij is haar paspoort verloren in Calais bij familiebezoek. In Nederland werd enkel onderzoek gevoerd ten aanzien van Italië in het kader van Dublin onderzoek. Verzoekende partij heeft nooit dingen verborgen gehouden en is altijd eerlijk geweest tegen verwerende partij. Zij is haar paspoort verloren en heeft nu eenmaal niet alle pagina's ervan gekopieerd.

II.1.5 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[...]

Verzoekende partij kreeg telkens de toestemming om te reizen, omdat zij het vertrouwen had vertrouwen van de autoriteiten dat zij ten allen tijde zou terug keren en zich niet zou onttrekken aan haar dienstplicht eens de vraag haar gesteld werd. Het hoeft aldus iet te verbazen dat zij telkens de goedkeuring kreeg. Echter, zij heeft geen gevolg gegeven aan hun laatste oproep om zich te melden voor haar dienstplicht en wordt thans aanzien als een deserteur, wat het voor haar ónmogelijk maakt om terug te keren naar Eritrea.

II.1.5. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[...]

Verzoekende partij was op de vlucht en erg gestresseerd. Zij had niet de tijd om alles rondom haar goed op te nemen en stil te staan bij alles wat zij passeerde. Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij haar te verwijten geen gedetailleerde en/of doorleefde verklaringen hieromtrent te hebben afgelegd. Zij heeft alles verteld wat zij zich kon herinneren:

[...]

II.1.6 Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens niet eerder internationale bescherming te hebben gezocht tijdens een van haar eerdere bezoeken aan de Europese landen:

[...]

Verzoekende partij had eerder geen nood om bescherming aan te vragen gezien er op dat ogenblik niet van haar verwacht werd haar militaire dienstplicht opnieuw op te nemen. Dat 'het in de lucht hing dat verzoekende partij diende terug te keren naar haar unit betekende niet dat het effectief zover was. Pas als de militairen haar huis binnen vielen en haar zochten werd haar vrees reëel en het gevaar imminent en kon zij niet anders dan haar land te verlaten.

II.1.7 Verwerende partij stel vervolgens het volgende:

[...]

Dat verwerende partij verzoekende partij verkeerd begrepen heeft, blijkt uit objectieve stukken: immers, zij legde het ticket voor dat zij een vlucht nam vanuit Soedan naar België en niet van Asmara, zoals verwerende partij beweert. Verwerende partij verdraait de woorden van verzoekende partij en zoekt tegenstellingen waar er geen zijn.

Op geen enkel ogenblik heeft verwerende partij een grondig onderzoek gevoerd naar de vrees van verzoekende partij bij terugkeer naar Eritrea en heeft zij haar relaas onderzocht.

II.1.8 Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij. Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrecht geen geloof aan haar vrees.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Eritrea nadat hij het land illegaal ontvlucht zou zijn teneinde aan (de verderzetting van) zijn militaire dienstplicht te ontsnappen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legde slechts een fotokopie van zijn paspoort neer, waarbij de pagina's van de exitvisa en de inreisstempels niet gekopieerd werden. Bijgevolg kan middels dit stuk niet worden aangetoond dat hij illegaal Eritrea verliet. Bovendien zijn verzoekers verklaringen over het verlies van zijn paspoort niet eensluidend (verklaring DVZ, vraag 28; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 11) en gaf hij toe dat hij geen aangifte deed voor het verlies van zijn paspoort (notities, p. 11).
- Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij in de zomer van 2018 opeens geen steun meer genoot van de Eritrese overheid en plots moest terugkeren naar zijn militaire eenheid, terwijl (i) verzoeker als lid van de nationale volleybalfederatie de jaren voordien talrijke reizen maakte, voor

conferenties en opleidingen, mét toestemming en steun van de Eritrese overheid (notities, p. 10); (ii) de conversatie tussen zijn unit en de volleybalfederatie al even bezig was en zijn terugkeer reeds langer in de lucht hing (notities, p. 15); (iii) verzoeker over een visum beschikte voor Italië van 3 juli 2018 tot 27 juli 2018 om de wedstrijden van de National League in Rijsel bij te wonen, wat verzoeker ook effectief deed (notities, p. 13); (iv) uit verzoekers visumdossier van Italië blijkt dat het Eritrese Ministerie van Buitenlandse zaken op 22 augustus 2018 - zijnde een maand voor zijn beweerde laatste vertrek uit Eritrea - de uitdrukkelijke vraag stelde om aan verzoeker een visum te verlenen om aanwezig te zijn op de 2018 FIVB Men's Volleyball World Championship Finals in Turijn in september 2018.

- Verzoekers verklaringen over zijn illegale reisweg zijn tegenstrijdig en ondoorleefd (verklaring DVZ, vraag 37; notities, p. 16-17, 19).
- Verzoeker vroeg geen internationale bescherming aan tijdens een van zijn reizen naar Europa, hoewel de terugkeer van zijn unit reeds langer in de lucht hing én hij zelfs in 2013 en 2014 al problemen had met de unit (notities, p. 14). Zo ging verzoeker in september 2016 voor een langdurige opleiding naar Hongarije en in oktober 2017 had hij een visum voor Italië, maar hij heeft nooit de kans genomen om eerder internationale bescherming aan te vragen.
- Het feit dat verzoeker in amper twee maanden 2000 dollar en 500 euro kon sparen voor zijn illegale reis uit Eritrea, ondanks het feit dat hij nooit betaald zou zijn geweest in zijn functie, bevestigt de vaststelling dat hij niet halsoverkop zijn land moest verlaten.
- In het kader van het aanmeldgehoor Dublin voor de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst van 6 november 2018 verklaarde verzoeker dat hij op 23 september 2018 naar Nederland reisde, dat hij aankwam op 25 september 2018 en dat het een directe vlucht van zijn land naar Amsterdam was (rapport aanmeldgehoor Dublin, p. 5), alsook dat hij problemen kreeg in Asmara vanwege zijn visum, dat hij daarom de reis gebruikte die al gepland was en meteen zijn ticket boekte (rapport aanmeldgehoor Dublin p. 6). Deze versie van de feiten kaan geenszins verzoend worden met zijn beweringen voor de Belgische asielinstanties over de beweerde problemen met zijn eenheid in Dekemhare en het feit dat hij geen tijd had om het exitvisum te gaan halen en dus via Soedan moest vluchten.

5. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoekers uiteenlopende verklaringen over het verlies van zijn paspoort te wijten zijn aan de manier waarop het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd, wordt opgemerkt dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Tigrinya en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd verzoeker nog gevraagd hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen was, waarop hij antwoordde: *"Het was goed, maar ik ben klaar voor het tweede interview voor meer informatie te geven."* (notities, p. 4). Verzoeker heeft geen opmerkingen geformuleerd over de manier waarop het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd.

6. Aangaande de vaststellingen in de bestreden beslissing op basis van het aanmeldgehoor Dublin voor de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst van 6 november 2018, wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker verkeerd begrepen werd door verweerder, gezien hij het ticket voorlegde dat hij een vlucht nam vanuit Soedan naar België en niet van Asmara.

Aangaande dit ticket werd door verweerder in de bestreden beslissing echter terecht het volgende opgemerkt:

“Verder legde u ook nog een foto neer van Emirates record locator, met daarop een reservatie voor een vlucht van Khartoem naar Amsterdam en een retour naar Khartoem. Op basis van dit document kan het CGVS niet afleiden dat u werkelijk deze vlucht nam, en daar u ook niet een kopie neerlegt van de pagina’s in uw paspoort met de inreis- en uitreisstempels kan er ook niet met zekerheid vastgesteld worden op welke luchthaven u aankwam in Europa. In uw visumdossier voor Italië zat er immers de vluchtinformatie voor een vlucht van Asmara naar Italië. Bovendien hebt u pas op 30 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming ingediend in Nederland, waardoor er ook niet op die manier kan worden bewezen dat u wel degelijk op 30 september 2018 met de vlucht aankwam in Nederland.”

Verzoeker laat deze concrete motivering ongemoeid in zijn verzoekschrift.

Bovendien kan verzoekers louter vasthouden aan de bewering dat hij van Khartoem naar Amsterdam reisde niet uitleggen waarom verzoeker tijdens het aanmeldgehoor Dublin voor de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst van 6 november 2018 geheel andersluidend verklaarde dat hij op 23 september 2018 naar Nederland reisde, dat hij aankwam op 25 september 2018 en dat het een directe vlucht van zijn land naar Amsterdam was (rapport aanmeldgehoor Dublin, p. 5), alsook dat hij problemen kreeg in Asmara vanwege zijn visum, dat hij daarom de reis gebruikte die al gepland was en meteen zijn ticket boekte (rapport aanmeldgehoor Dublin p. 6).

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande de steun die hij eerst genoot van de overheid en dan opeens niet meer, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent zijn illegaal vertrek met de loutere stelling dat verzoeker toen erg gestresseerd was en niet kon stilstaan bij zijn omgeving en de uitleg dat verzoekers vrees pas reëel werd toen de militairen zijn huis binnenvielen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat wordt er geen geloof gehecht aan het relaas van verzoeker inzake zijn voorgehouden illegaal vertrek uit Eritrea. Dat verzoeker nalaat de waarachtige wijze van vertrek aan te geven, doet reeds vermoeden dat hij meende dat zijn ware relaas, levens- en vertrekomstandigheden geen aanleiding zouden geven tot internationale bescherming. Er kan op basis van zijn verklaringen enkel worden afgeleid dat verzoeker in werkelijkheid het land niet op een illegale wijze verlaten heeft. Verzoeker is bijgevolg legaal uit Eritrea vertrokken, zoals hij al zo vaak gedaan had, zijnde met de toestemming en een *exit visum* van de Eritrese autoriteiten (*“Eritrea: National service, exit, and return Country of Origin Information Report”* van september 2019, p. 43-45).

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS